

տեղէն մինչև աս'յն տեղը ուր, Յորդանանը Մեռեալ ծովը կը թափի, հինգ մղոն է»։ 780ին Վիլլեպալտ կ'այցելէ և կը վկայէ թէ «Յորդանանի աջ կողմը կը գտնուէր եկեղեցի մը որ քարէ սիւներու վրայ բարձրացած էր. հոս այն տեղն է ուր Տէրը մկրտուեցաւ և կար փայտէ խաչ մը և ջուրի փոքր դարձուածք մը»։ 1112ին Ռուսագգի Դանիէլ վանական կը գրէ թէ «Յորդանանը երկու նետընկէց հեռի էր Ս. Յովհաննու հին վանքէն և Ս. Կորապետին ի պատիւ շինուած եկեղեցիին աւերակներէն»։ 1170ին Թէոդորիք Երիքովի մօտ երեկոյ մը տեսաւ վաթսուն հազար անձեր՝ մեծաւ մասամբ վառուած լապտեր ի ձեռին։ 1187ին յոյժ վանական Փոկասը կը գրէ թէ Ս. Յովհաննու եկեղեցին երկրաշարժէ մը քանդուած ըլլալով նորոգուեցաւ Մանուէլ Կոմնենոս կայսրէն։ Յիշեալը կը յաւելու. «երկու նետընկէց հեռուէն կը հոսի Յորդանանը։ Ափունքին մօտ, քարընկէց մը հեռի, կայ չորս կամարներու վրայ բարձրացուած շէնք մը, որուն բոլոր տիքէն առաջ կը հոսէր Յորդանանը»։ Արաբներու տիրապետութեան ժամանակ ալ, 1217ին Աստուածայայտնութեան տօնին շատ հեռի տեղերէ տղաքները կը բերէին մկրտելու Յորդանանի մէջ։ 1309ին Ricoldi ուղեգիրը հանդիպեցաւ տասն հազար անձերու՝ որոնք Յորդանան կ'երթային լուացուելու և մկրտուելու համար։ 1480ին Յապրի կը գրէ թէ իսլամ արաքներ մակաղատեղի ըրած էին Ս. Յովհաննու Յունաց վանքը։ 1552ին լատին ուխտաւորներ կ'երթային աղօթելու վանքի եկեղեցին և կ'այցելէին Յորդանանը, որ վանքէն գրեթէ երկու մղոն հեռի էր։ Մկրտութեան եկեղեցին այլևս ծանօթ չէր և կը կործուէր թէ ան Ս. Յովհաննու Կորապետի եկեղեցին էր, որմէ Յորդանանը հեռացած էր։

Վերև յիշուած ուղեգիրներուն Յորդանանի աջ կողմը յիշած Ս. Յովհաննու վանքը, երկու ուրիշ վանքերու հետ, կը վերաբերի Յունաց։ Անտարակոյս անոնք շատ հին վանքեր էին, ինչպէս կը վկայեն հին մոզայիքները և յունական արձանագրութիւնները։ Երկրաշարժի և յարձակումներուն հետեանքով բոլորովին աւերակ դարձած էին, մին միայն 1882ին կը նորոգուի եկեղեցիով և հիւրանոցներով։

Յունաց Ս. Յովհաննէս Մկրտչի վանքին ճիշդ գիմացը Բեթարրան է ուր կը բնակէր Յովհաննէս և ուր մեր Տէրը մկրտը-